



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18095/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Давор Јовановић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1319/22 од 03.03.2023. године, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1319/22 од 03.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 632/20 од 11.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име дуга исплати износ од 18.000,00 динара, са законском затезном каматом, почев од дана доцње 04.01.2020. године, па до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужиоца за износ већи од досуђеног до траженог износа од 24.000,00 динара, за износ од још 6.000,00 динара, као и за тражену законску затезну камату на тај износ, као неоснован. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.240,00 динара.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 1319/22 од 03.03.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Врању П 632/20 од 11.03.2022. године, у усвајајућем делу става првог изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 632/20 од 11.03.2022. године, у одбијајућем делу става првог изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име преосталог дуга поред износа досуђеног првостепеном пресудом у усвајајућем делу става првог изреке, исплати још и износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.01.2020. године па до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 632/20 од 11.03.2022. године, у ставу другом изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 78.750,00 динара, са законском затезном каматом од

извршности пресуде. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка плати износ од 18.000,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради испуњења уговора тужилац је поднео 28.04.2020. године, а вредност предмета спора је 24.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у ком је, на основу одредбе члана 479. став 6 Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

Преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на примену одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер се та одредба закона примењује само у општем режиму допуштености овог правног лека, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (Закона о парничном поступку) или посебним законом, прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена, пошто специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. Закона о парничном поступку).

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић